

OŚRODEK
ROZWOJU
EDUKACJI

Piotr Wróblewski

Realizacja
podstawy programowej
z wychowania fizycznego

Zmiany rozporządzeń dotyczących organizacji zajęć wychowania fizycznego pozwalają na planowanie, kształcenia i wychowania poprzez dostosowanie oferty szkoły do możliwości i potrzeb uczniów. Warunkiem realizacji treści podstawy programowej jest dobrze przeprowadzona diagnoza środowiska szkoły oraz zaangażowanie nauczycieli wychowania fizycznego do planowania i ewaluowania efektów zajęć edukacyjnych.

Zaplanowanie i zarządzanie realizacją podstaw programowych z wychowania fizycznego z punktu widzenia dyrektora szkoły podzielić można na trzy sfery: sferę związaną z treściami nauczania, sferę związaną z organizacją zajęć i sferą związaną z oceną uczniów.

I. Obszar treści nauczania

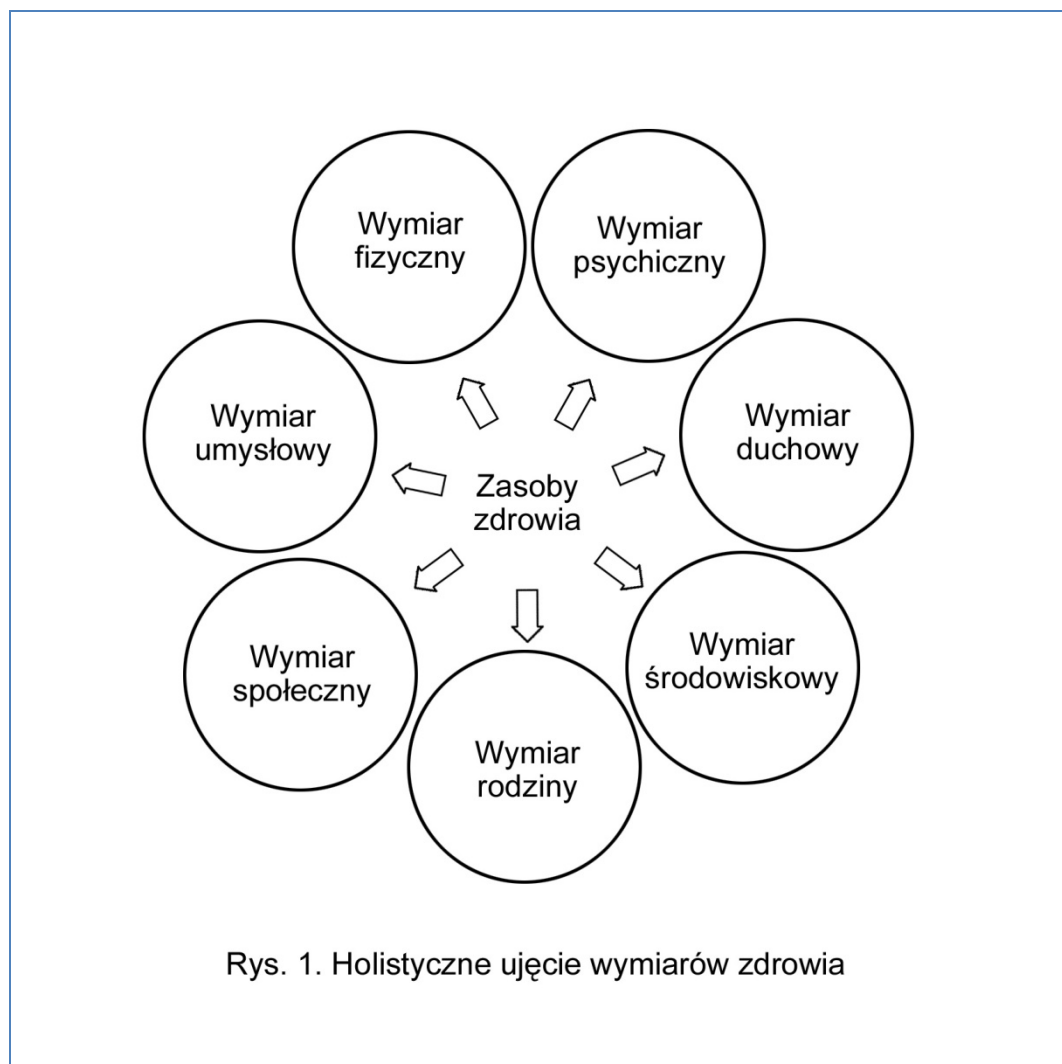
1. Podstawa programowa z wychowania fizycznego - czego uczymy? Nowe treści wychowania fizycznego.

Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 23 grudnia 2008 r. w sprawie podstawy programowej wychowania przedszkolnego oraz kształcenia ogólnego w poszczególnych typach szkół określiło treści podstawy programowej kształcenia ogólnego dla szkół ponadgimnazjalnych (załącznik nr 4). Podstawa ta będzie obligatoryjnie realizowana w szkołach ponadgimnazjalnych od 1 września 2012 roku, jednak w zależności od potrzeb i możliwości szkoły ponadgimnazjalnej, od roku szkolnego 2009/2010, we wszystkich klasach liceum ogólnokształcącego, liceum profilowanego i technikum, w których stosuje się dotychczasową podstawę programową kształcenia ogólnego dla tych szkół, dyrektor szkoły, po uzyskaniu pozytywnej opinii rady pedagogicznej, może postanowić o stosowaniu dla przedmiotu wychowanie fizyczne nowej podstawy programowej kształcenia ogólnego.

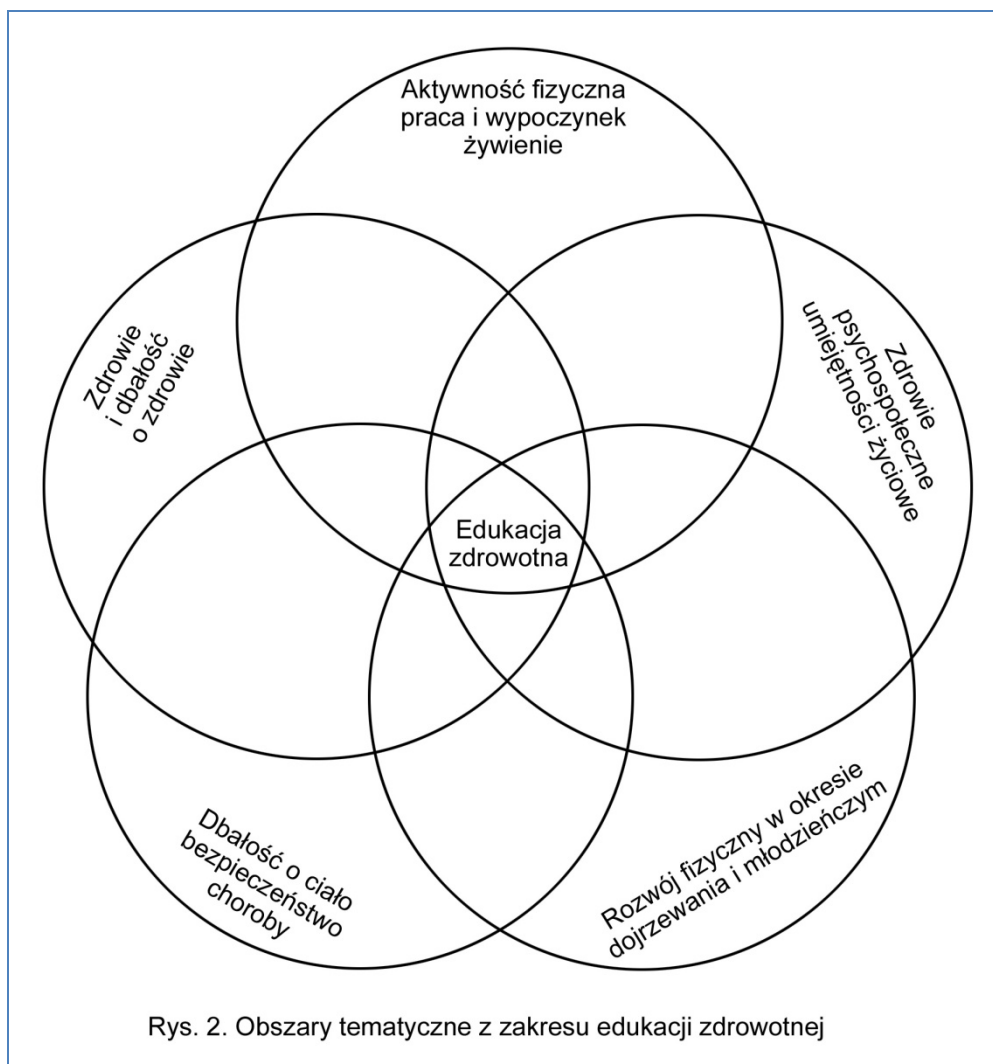
2. Nakierowanie treści podstaw programowych na zdrowie.

W wymaganiach ogólnych podstawy programowej z wychowania fizycznego zwracają uwagę cele kierujące działania szkoły na kształtowanie postaw prozdrowotnych i różnorodnych rodzajów aktywności fizycznej która służy zdrowiu uczniów.

Zdrowie jest w podstawie programowej rozumiane jako równowaga możliwości fizycznych, psychicznych i społecznych oraz wykorzystywanie w pełni potencjału rozwojowego. Takie podejście nazywamy holistycznym modelem zdrowia. Zakłada ono, że zdrowie człowieka składa się z kilku, wzajemnie powiązanych wymiarów, lub zasobów, które mogą być świadomie odkrywane, doskonalone i wykorzystywane (Hales 2010).

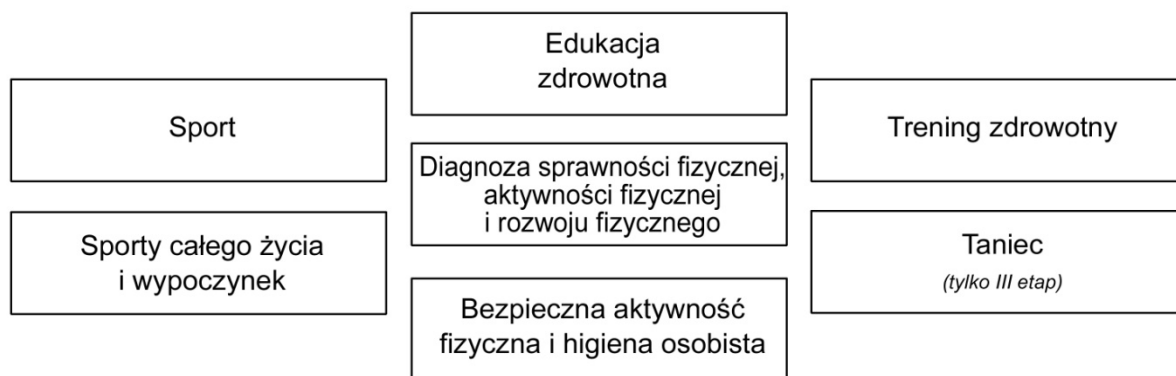

Aktywność fizyczna jest rozumiana jako każdy wysiłek fizyczny mający na celu kształtowanie sprawności fizycznej, a w efekcie przynosi poprawę samopoczucia i zdrowia. Podstawa programowa traktuje aktywność fizyczną, sprawność fizyczną i sprawność fizyczną jako pozytywne mierniki zdrowia. Dlatego też to podejście, nazywane również koncepcją sprawności fizycznej ukierunkowanej na zdrowie powinno mieć wyraz w programach nauczania i kryteriach ocen z wychowania fizycznego. Wyróżnione w tej koncepcji składowe sprawności fizycznej są bowiem bezpośrednio związane z jakością życia i ich wysoki poziom ma wpływ na długie zachowanie zdrowia ma decydujące znaczenie w profilaktyce chorób cywilizacyjnych.

3. Podział treści nauczania na bloki tematyczne.

Treści wychowania fizycznego w nowej podstawie programowej podzielone zostały na pięć bloków tematycznych: diagnoza sprawności i aktywności fizycznej oraz rozwoju fizycznego, trening zdrowotny, bezpieczna aktywność fizyczna i higiena osobista, sport i edukacja zdrowotna. Podział taki ułatwia organizację zajęć wychowania fizycznego z podziałem na zajęcia do wyboru przez ucznia oraz pozwala na przejrzystą budowę programów nauczania pod względem wartości konstrukcyjnej, dydaktycznej i merytorycznej.

Rys. 3. Bloki tematyczne z wychowania fizycznego

4. Warunki realizacji podstawy programowej z wychowania fizycznego.

Wymagania umieszczone w treści podstawy programowej odnoszą się do zajęć klasowo-lekcyjnych. Tak więc opracowując program wychowania fizycznego należy wziąć pod uwagę ilość godzin przeznaczonych na zajęcia klasowo-lekcyjne oraz na zajęcia do wyboru przez uczniów - alternatywne formy wychowania fizycznego.

Uwaga! Zajęcia wychowania fizycznego mogą być zrealizowane w różnych formach (Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 9 sierpnia 2011 r. w sprawie dopuszczalnych form realizacji obowiązkowych zajęć wychowania fizycznego)

Szczególnym wymaganiem podstawy programowej jest konieczność uwzględnienia w programie nauczania wychowania fizycznego treści edukacji zdrowotnej oraz przeznaczenia na jej realizację odpowiedniej ilości puli godzin. Zajęcia wychowania fizycznego realizujące treści edukacji zdrowotnej powinny być poprzedzone dokonaniem diagnozy potrzeb uczniów w tym zakresie - należy ocenić, którymi z tematów edukacji uczniowie są zainteresowani.

5. Dopuszczanie programów nauczania do użytku w szkole - ocena przydatności programu.

Do użytku w danej szkole program nauczania ogólnego dopuszcza dyrektor szkoły na wniosek nauczyciela, a dopuszczone do użytku w danej szkole programy nauczania stanowią zestaw programów nauczania. Jest to odejście od dotychczas obowiązującej zasady dopuszczania programów nauczania do użytku szkolnego przez ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania. Dyrektor może zasięgnąć opinii nauczyciela mianowanego

lub dyplomowanego, posiadającego wykształcenie wyższe i kwalifikacje wymagane do prowadzenia zajęć edukacyjnych, dla których program jest przeznaczony lub doradcy metodycznego lub konsultanta. Nauczyciel może zaproponować program napisany przez innego nauczyciela lub program napisany przez innego nauczyciela i zmodyfikowany na potrzeby danej szkoły. **Wydaje się jednak, że ze względu na specyfikę wychowania fizycznego najlepszym rozwiązaniem jest napisanie własnego programu nauczania dla danej szkoły przez uczącego w niej nauczyciela lub zespół nauczycieli.** Takie podejście pozwoli na uwzględnienie potrzeb i oczekiwań uczniów, specyfiki szkoły, posiadanych obiektów, kwalifikacji nauczycieli oraz tradycji środowiska.

Obowiązek dopuszczania do użytku programu nauczania ogólnego przez dyrektora szkoły ma szczególne znaczenie dla późniejszego opracowywania przez szkołę oferty zajęć do wyboru przez uczniów oraz dla opracowywania przez nauczycieli tego przedmiotu sprawdzianów i kryteriów ocen z wychowania fizycznego oraz motywowania uczniów do aktywności fizycznej. (Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 8 czerwca 2009 r. w sprawie dopuszczania do użytku w szkole programów wychowania przedszkolnego i programów nauczania oraz dopuszczania do użytku szkolnego podręczników). Zwrócić należy uwagę, aby w opinii o programie znalazła się ocena zgodności programu z podstawą programową kształcenia ogólnego. Szczególnie ważne jest, aby w opinii znalazła się również odpowiedź czy treści programu zostały dostosowane do potrzeb i możliwości uczniów dla których program jest przeznaczony.

II. Obszar oceniania

1. Nakierowanie systemu oceniania z wychowania fizycznego na postawy i aktywność uczniów

Sposób ustalania oceny z wychowania fizycznego określa Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 30 kwietnia 2007 r. w sprawie warunków i sposobu oceniania, klasyfikowania i promowania uczniów i słuchaczy oraz przeprowadzania sprawdzianów i egzaminów w szkołach publicznych. Zgodnie z tym rozporządzeniem nauczyciel ustalający ocenę z wychowania fizycznego jest zobowiązany do wzięcia w szczególności pod uwagę wysiłku wkładanego przez ucznia w wywiązywanie się z obowiązków wynikających ze specyfiki zajęć. Rozporządzenie ukierunkowuje kryteria ocen z wychowania fizycznego na funkcję motywacyjną oceniania. System oceniania powinien więc być tak opracowany, aby nakłaniał uczniów do systematycznego i aktywnego uczestniczenia w aktywności fizycznej, pracy nad swoją sprawnością fizyczną, poszerzaniem wiedzy i umiejętności.

Kryteria ocen należy dostosować do możliwości uczniów oraz umożliwić uczniom możliwość poprawiania otrzymanych ocen. Innymi słowy pracę nad kryteriami ocen z wychowania fizycznego należy rozpocząć od przeprowadzenia diagnozy.

Uwaga! *Sprecyzowanie kryteriów oceny powinno zostać dokonane w kontekście aktualnych umiejętności uczniów, wiedzy oraz ich sprawności fizycznej i stanu zdrowia co jest możliwe po przeprowadzeniu rzetelnej diagnozy w tych zakresach.*

Największą wagę powinno mieć ocena postaw ucznia i jego aktywność. Kryteriami oceny w tym zakresie może być: przygotowania ucznia do zajęć, aktywny udział w obowiązkowych zajęciach, zachowanie podczas zajęć, współpraca z innymi uczniami, przestrzeganie zasad i regulaminów. Ponadto nauczyciel oceniając ucznia powinien wziąć pod uwagę udział ucznia w nieobowiązkowych zajęciach sportowych, rekreacyjnych i turystycznych.

2. Ocenianie umiejętności ruchowych i wiadomości

Ważnym zakresem oceny z wychowania fizycznego jest ocenianie umiejętności ruchowych, nazywanych również techniką ruchu lub techniką sportową. Pojęcie to obejmująca czynności ruchowe stosowane zarówno w sporcie i rekreacji ruchowej np. odbicie piłki w piłce siatkowej, rzut piłki do kosza w koszykówce lub start niski w lekkiej atletyce. Wprawdzie technika sportowa jest ściśle powiązana z osiągnięciem wyniku sportowego, a więc również z efektywnością i skutecznością, jednak dobrze opanowane umiejętności ruchowe stanowią potencjał umiejętności niezbędny do uczestniczenia w rekreacyjnej i zdrowotnej aktywności fizycznej. Umiejętności ruchowe, których uczniowie uczą się na lekcji można oceniać w specjalnie przygotowanych ćwiczeniach, fragmentach gry lub podczas gry szkolnej lub właściwej.

Uwaga! *Umiejętności ruchowe, nazywane również techniką ruchu lub techniką sportową to ogólnie przyjęty sposób wykonania konkretnego zadania ruchowego.*

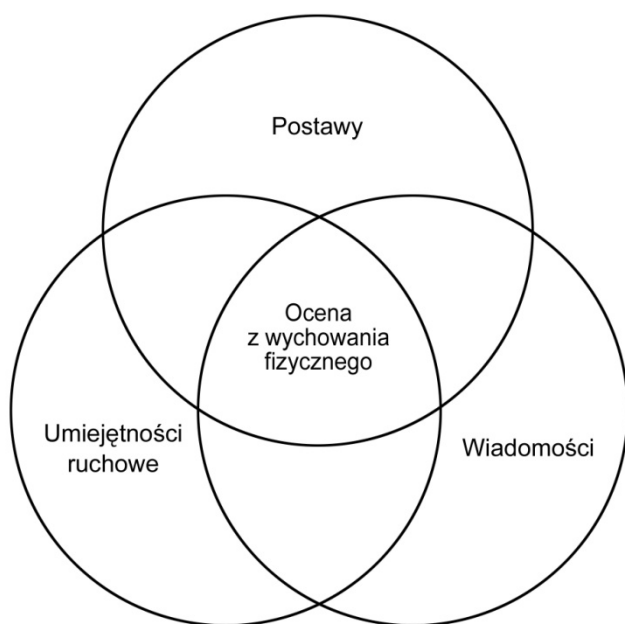
Zakres oceniania wiadomości z wychowania fizycznego może obejmować wiedzę z zakresu sędziowania, zasad asekuracji i samoasekuracji, znajomość zasad bezpieczeństwa, znajomość ćwiczeń związanych z utrzymaniem prawidłowej sylwetki oraz umiejętność diagnozowania własnej sprawności;

3. Diagnoza sprawności fizycznej w kontekście oceny szkolnej

Szczególną uwagę podczas opracowywania systemu oceniania i kryteriów ocen należy zwrócić na problem związany ze sprawnością fizyczną i jej diagnozowaniem. Sprawność fizyczna jest jednym z podstawowych pojęć w naukach o kulturze fizycznej, a z punktu widzenia holistycznego modelu zdrowia jest niezwykle ważną wartością, która jest przejawem zdrowia i wynika z aktywności fizycznej. Zasadność traktowania sprawności fizycznej jako pozytywnego miernika zdrowia została dostatecznie uzasadniona i udokumentowana badaniami naukowymi i znalazła wyraz w koncepcji sprawności fizycznej ukierunkowanej na zdrowie (Health-Related Fitness). Dlatego też sprawność fizyczna stać się musi przedmiotem szczególnej troski nauczycieli i uczniów. Jednym z najważniejszych celów zawartych w podstawie programowej jest doskonalenie sprawności fizycznej uczniów oraz nauczanie jej diagnozowania. Pomiar sprawności fizycznej powinien być zastosowany do interpretowania stanu zdrowia uczniów i jej związkiem z regularną aktywnością fizyczną.

Nie należy jednak mylić diagnozowania z ocenianiem. Diagnozowanie jest bowiem opisywaniem mocnych i słabych stron ucznia, jego problemów oraz możliwości zmiany słabych stron. Ocenianie polega na rozpoznaniu przez nauczyciela poziomu i postępów w opanowaniu przez ucznia wiadomości i umiejętności w stosunku do wymagań edukacyjnych wynikających z programów nauczania oraz formułowaniu oceny (Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 30 kwietnia 2007 r. w sprawie warunków i sposobu oceniania, klasyfikowania i promowania uczniów i słuchaczy oraz przeprowadzania sprawdzianów i egzaminów w szkołach publicznych). Dlatego też pomiar i diagnoza sprawności fizycznej nie może być wykorzystywana w wystawianiu oceny częściowej i klasyfikacyjnej z wychowania fizycznego.

Uwaga! *Pomiar sprawności fizycznej nie powinien być podstawą do oceniania uczniów, ale powinien posłużyć do opisanie mocnych i słabych stron uczniów oraz wskazywania możliwości ich modyfikowania. Pomiar sprawności fizycznej może być punktem wyjściowym przy konstruowaniu programu nauczania z wychowania fizycznego i planowania pracy na lekcjach.*

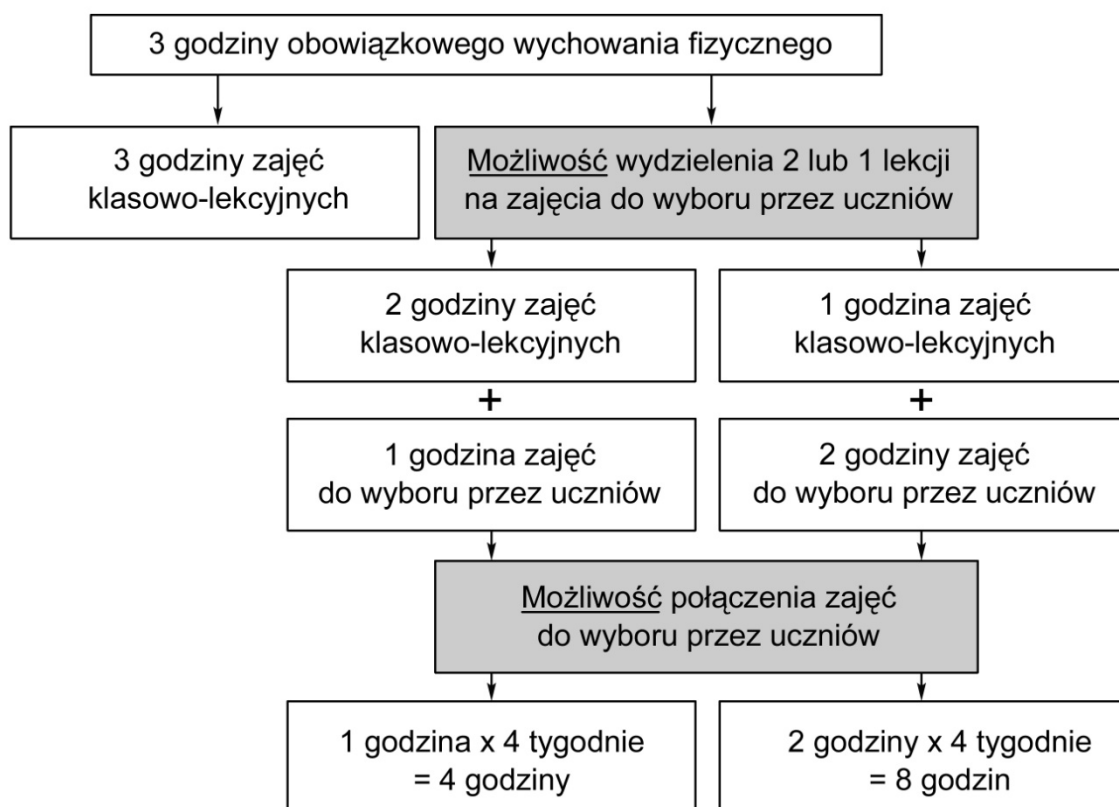
Rys. 4. Zakresy oceniania z wychowania fizycznego

III. Obszar organizacji zajęć

1. Formy organizacji zajęć z wychowania fizycznego - obowiązkowe zajęcia wychowania fizycznego mogą być zorganizowane w różnych formach

Treści wychowania fizycznego zawarte w podstawie programowej uzupełnione są aktami prawnymi, które określają w jaki sposób można zajęcia wychowania fizycznego zrealizować. (Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 9 sierpnia 2011 r. w sprawie dopuszczalnych form realizacji obowiązkowych zajęć wychowania fizycznego)

W oparciu o wymienione wyżej rozporządzenie możliwe jest ułożenie trzech godzin zajęć obowiązkowego wychowania fizycznego w sposób zapewniający pełne wykorzystanie zasobów szkoły oraz jej otoczenia i stworzenie własnej, oryginalnej oferty aktywności fizycznej dla uczniów.

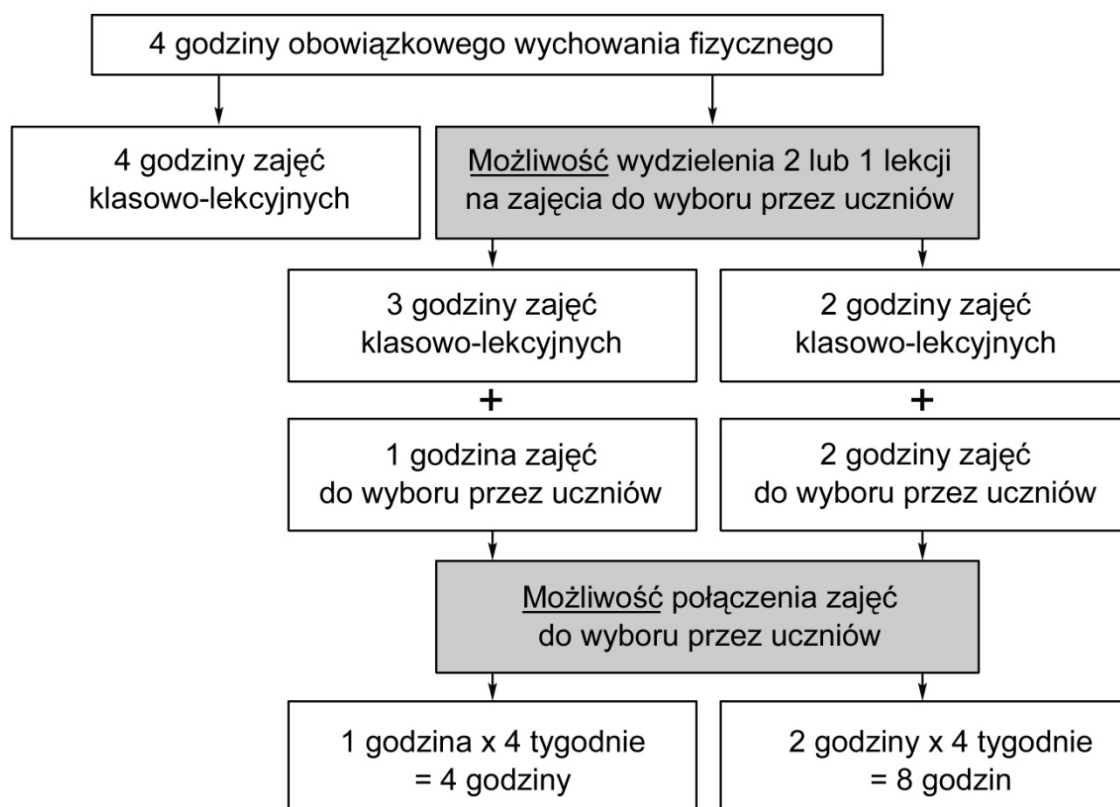

Rys. 5. Możliwości podziału 3 obowiązkowych godzin wychowania fizycznego w szkole ponadgimnazjalnej

Wszystkie godziny obowiązkowego wychowania fizycznego w ramach tygodniowego wymiaru godzin mogą zostać włączone do tygodniowego planu nauczania i ich realizacja nie odbiega od tradycyjnej organizacji zajęć klasowo-lekcyjnych.

Uwaga! Przez zajęcia klasowo-lekcyjne należy rozumieć lekcję w której uczestniczy grupa uczniów zwana klasą - nie należy mylić zajęć klasowo-lekcyjnych z miejscem odbywania się zajęć wychowania fizycznego.

Podstawa programowa kształcenia ogólnego z przedmiotu wychowanie fizyczne w zalecanych warunkach i sposobie realizacji jasno określa, że zajęcia ruchowe nie mogą być prowadzone w sali lekcyjnej (Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 23 grudnia 2008 r. w sprawie podstawy programowej wychowania przedszkolnego oraz kształcenia ogólnego w poszczególnych typach szkół określiło treści podstawy programowej kształcenia ogólnego dla szkół ponadgimnazjalnych). Powinny być one realizowane w sali sportowej, w specjalnie przygotowanym pomieszczeniu zastępczym bądź na boisku szkolnym. Szczególnie zalecane są zajęcia ruchowe na zewnątrz budynku szkolnego, w środowisku naturalnym.

Rys. 6. Możliwości podziału 4 obowiązkowych godzin wychowania fizycznego w szkole podstawowej i gimnazjum

Możliwe jest również wydzielenie jednej godziny lub dwóch godzin z zajęć klasowo-lekcyjnych i zrealizowanie ich w formie zajęć do wyboru przez uczniów - zajęcia w takie nazwano alternatywnymi formami wychowania fizycznego. Godziny te mogą być realizowane w formie zajęć sportowych, zajęć sprawnościowo-zdrowotnych, zajęć tanecznych lub zajęć aktywnej turystyki). Inne niż klasowo-lekcyjne formy zajęć wychowania fizycznego mogą odbywać się w grupach oddziałowych, międzyoddziałowych lub międzyklasowych a nawet międzyszkolnych.

Uwaga! Zajęcia z wychowania fizycznego mogą odbywać się w grupach oddziałowych, międzyoddziałowych lub międzyklasowych. Umożliwia to Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 12 lutego 2002 r. w sprawie ramowych planów nauczania w szkołach publicznych. (Dz. U. Nr 15, poz. 142, z późn. zm.). Taką możliwość przewiduje się także w projekcie nowego rozporządzenia w sprawie ramowych planów nauczania, poszerzając ją jeszcze o zajęcia w grupach międzyszkolnych oraz koedukacyjnych także w szkołach ponadgimnazjalnych.

Oferta zajęć, spośród których uczniowie samodzielnie dokonują wyboru najbardziej odpowiadającej im formy, może zostać rozszerzona o zajęcia trwające kilka godzin. Rozporządzenie zezwala bowiem na połączenie dwóch godzin wychowania fizycznego z puli godzin przeznaczonych na alternatywne formy wychowania fizycznego. Godziny te można łączyć, jednak z okresu nie dłuższego niż cztery tygodnie. Stwarza to możliwość organizowania zajęć o charakterze imprez sportowych, rekreacyjnych i turystycznych z dłuższym wyjściem poza szkołę.

2. Przygotowanie oferty zajęć do wyboru

W przypadku podjęcia decyzji o organizacji zajęć wychowania fizycznego w formach alternatywnych dyrektor szkoły przygotowuje propozycje ich realizacji. Oferta zajęć do wyboru przez uczniów uzgodniona być musi z organem prowadzącym szkołę oraz powinna uzyskać opinię rady pedagogicznej i rady szkoły lub rady rodziców. Przy opracowywaniu oferty aktywności fizycznej uczniów należy wziąć pod uwagę uwarunkowania lokalne, miejsce zamieszkania uczniów, tradycje sportowe szkoły i środowiska, a także możliwości kadrowe. Propozycje przedstawione uczniom powinny uwzględniać potrzeby zdrowotne uczniów, ich zainteresowania i osiągnięcia sportowe. Dlatego też podjęcie decyzji o sposobie organizacji wychowania fizycznego dobrze jest poprzedzić diagnozą potrzeb, oczekiwań i możliwości uczniów.

Uwaga! Uczniowie niepełnoletni wybierają zajęcia z oferty alternatywnych form wychowania fizycznego za zgodą rodziców. Sporządzić należy zatem odpowiedni formularz, na którym rodzice potwierdzają zgodę swoim podpisem.

W przypadku organizacji zajęć w formie aktywnej turystyki pamiętać należy o Rozporządzeniu Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 8 listopada 2001 r. w sprawie warunków i sposobu organizowania przez publiczne przedszkola, szkoły i placówki krajoznawstwa i turystyki.

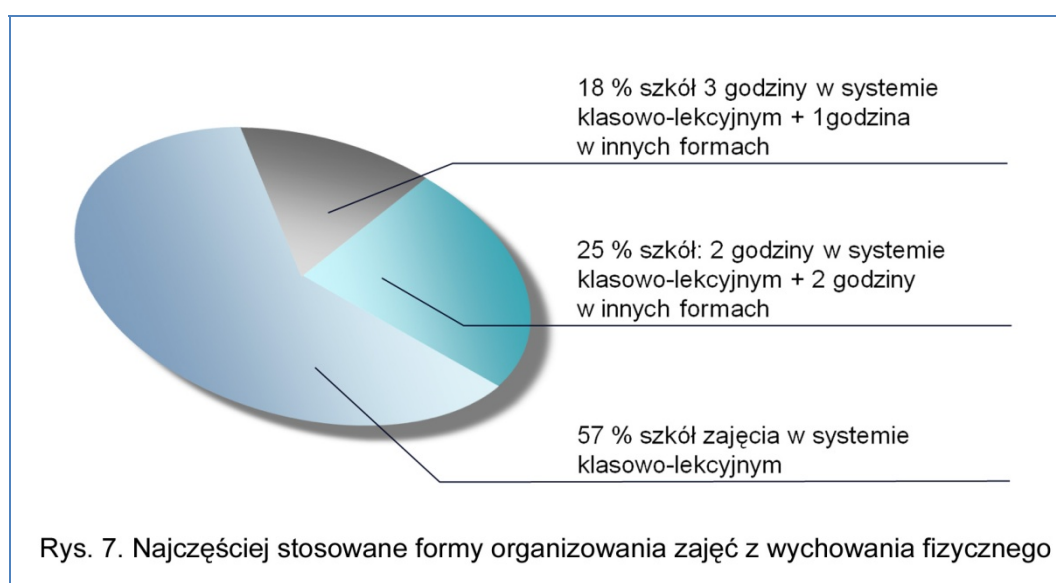
Nie należy traktować żadnego z modeli organizacji zajęć z wychowania fizycznego (Rys. 5 i 6) jako obowiązującego we wszystkich szkołach. Należy jednak zachęcać do poszukiwania ciekawych rozwiązań organizacyjnych włączających zajęcia do wyboru przez uczniów do oferty zajęć. Założeniem do stworzenia możliwości podziału obowiązkowych zajęć z wychowania fizycznego na zajęcia klasowo-lekcyjne i zajęcia do wyboru przez uczniów, jest bowiem przeświadczenie, że dzięki możliwości samodzielnego wybierania rodzaju i formy zajęć uczniowie mogą podejmować aktywność

fizyczną zgodną z zainteresowaniami, predyspozycjami i oczekiwaniami oraz uczestniczyć w zajęciach, które będą dla nich satysfakcjonujące oraz dopasowane do ich możliwości. Rozwiązanie to nie zmienia liczby lekcji wychowania fizycznego, ale może ułatwić zaplanowanie zajęć i optymalne wykorzystanie istniejących obiektów sportowych oraz połączenie zajęć do wyboru z tygodniowym rozkładem zajęć.

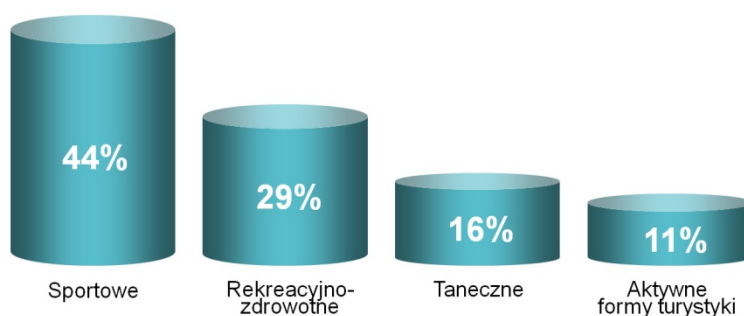
3. Najczęściej stosowane rozwiązania organizacyjne zajęć wychowania fizycznego w gimnazjum

W roku szkolnym 2009/2010 przeprowadzono monitorowanie wdrażania podstawy programowej. Monitorowaniem objęte zostały publiczne i niepubliczne przedszkola, oddziały przedszkolne i inne formy wychowania przedszkolnego oraz szkoły podstawowe i gimnazja. Placówki objęte monitorowaniem zostały wytypowane przez kuratoria oświaty. Celem monitorowania wdrażania podstawy programowej wychowania przedszkolnego i kształcenia ogólnego było pozyskanie informacji o sposobie, w jaki w przedszkolach i szkołach zapoznawano się z nową podstawą programową, stosowanych przez przedszkola i szkoły rozwiązaniach organizacyjnych związanych z wdrażaniem podstawy programowej, zwłaszcza o uwzględnieniu zalecanych warunków i sposobów jej realizacji.

Najczęściej stosowaną formą organizacji wychowania fizycznego jest system klasowo-lekcyjny - 57%. W 25% zajęcia wychowania fizycznego odbywają się w systemie klasowo-lekcyjnym – 2 godziny oraz 2 godziny w innych formach. W 18% przypadków zajęcia odbywają się: 3 godziny systemie klasowo lekcyjnym oraz 1 godzina w innych formach, co znaczy, że w 43% przypadkach przynajmniej jedna lekcja wychowania fizycznego odbywa się w innych formach, proponowanych przez podstawę programową (Rys. 7).

W szkołach, w których co najmniej jedna godzina wychowania fizycznego organizowana jest w innej formie najczęściej są to zajęcia sportowe, rekreacyjno-zdrowotne, rzadziej taneczne i aktywne formy turystyki.

Rys. 8. Najczęściej stosowane alternatywne formy zajęć wychowania fizycznego

IV. Przykłady organizacji zajęć wychowania fizycznego

1. Przykład 1

Zespół szkół w dużym mieście w skład, którego wchodzi gimnazjum i szkoła podadgimnazjalna. Szkoła dysponuje halą sportową, małą salą gimnastyczną i siłownią. Uczniowie realizują podstawę programową z wychowania fizycznego na 2 godzinach zajęć klasowo-lekcyjnych. Nauczyciele posługują się napisanym przez siebie programem wychowania fizycznego. Plan lekcji został ułożony w sposób umożliwiający prowadzenie zajęć alternatywnych form wychowania fizycznego w grupach międzyklasowych gimnazjum i liceum. Szkoła posługuje się elektronicznym dziennikiem w którym utworzone zostały klasy wirtualne, co umożliwia sprawny podział uczniów na zespoły. Uczniowie mają możliwość wyboru zajęć z piłki siatkowej, koszykowej, piłki nożnej i piłki ręcznej oraz zajęcia na siłowni. W zależności od ilości zapisów i możliwości finansowego wsparcia Rady Rodziców organizowane są zajęcia na pływalni. Uczniowie klas drugich i trzecich deklarują uczestniczenie w zajęciach do wyboru na początku września. Uczniowie klas pierwszych deklarują uczestniczenie w zajęciach do wyboru do końca października.

2. Przykład 2

Szkoła podstawowa w małej wsi, dysponująca małą salą sportową i trawiastym boiskiem. Podstawa programowa jest realizowana na 4 godzinach zajęć klasowo-lekcyjnych. We wrześniu, październiku oraz maju i czerwcu w zależności od warunków atmosferycznych nauczyciele wychowania fizycznego organizują wycieczki rowerowe. Udział w wycieczkach bierze nauczyciel przyrody. Wycieczki odbywają się po zakończeniu lekcji w grupach międzyoddziałowych.

3. Przykład 3

Gimnazjum w małym miasteczku. Szkoła posiada halę sportową oraz boisko do piłki nożnej, koszykowej i piłki ręcznej. Podstawa programowa realizowana jest na 3 godzinach w formie zajęć klasowo-lekcyjnych. Alternatywne formy wychowania fizycznego zorganizowane są jako turniej gier zespołowych organizowany co cztery tygodnie.

V. Opracowanie potrzeb rozwoju szkoły z zakresu wychowania fizycznego i oferty zajęć

Opracowywanie oferty zajęć z wychowania fizycznego należy rozpocząć od rozpoznania potrzeb i zainteresowań uczniów oraz rozumieć ją jako realizację tych potrzeb i zainteresowań przez pryzmat uczniów, ale wziąć należy pod uwagę również motywacje i kwalifikacje nauczycieli. Zastanowienia wymaga przede wszystkim, jaka część tygodniowego wymiaru godzin wychowania fizycznego przeznaczona powinna być na realizację wymagań wynikających z zapisów w podstawie programowej. Będzie ona zależała od możliwości uczniów, ich sprawności fizycznej, umiejętności i motywacji. Oszacować należy również uwarunkowania lokalne szkoły, infrastrukturę sportową szkoły, istniejące obiekty w jej pobliżu oraz motywacje uczniów do uczestniczenia w zajęciach. Decyzja o rodzaju zajęć, które będą realizowane w ramach dwóch godzin wychowania fizycznego jest autonomiczną decyzją szkoły i powinna zostać podjęta przez dyrektora przy współdziałaniu nauczycieli wychowania fizycznego w drodze porozumienia. Dlatego też pracę rozpocząć należy od opracowania koncepcji rozwoju szkoły w zakresie wychowania fizycznego w drodze konsultacji lub warsztatów metodycznych pod kierunkiem doradcy metodycznego. Pozwoli to na spojrzenie na szkołę i pracę zespołu nauczycieli wychowania fizycznego z punktu widzenia niezależnego obserwatora.

VI. Spis aktów prawnych dotyczących realizacji podstaw programowych z wychowania fizycznego

Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 9 sierpnia 2011 r. w sprawie dopuszczalnych form realizacji obowiązkowych zajęć wychowania fizycznego

Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 21 maja 2001 r. w sprawie ramowych statutów publicznego przedszkola oraz publicznych szkół.

Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 8 listopada 2001 r. w sprawie warunków i sposobu organizowania przez publiczne przedszkola, szkoły i placówki krajoznawstwa i turystyki

Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 12 lutego 2002 r. w sprawie ramowych planów nauczania w szkołach publicznych.

Rozporządzenie Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 9 grudnia 2010 r. w sprawie ramowych planów nauczania w publicznych szkołach i placówkach artystycznych

Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 19 lutego 2002 r. w sprawie sposobu prowadzenia przez publiczne przedszkola, szkoły i placówki dokumentacji przebiegu nauczania, działalności wychowawczej i opiekuńczej oraz rodzajów tej dokumentacji.

Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 30 kwietnia 2007 r. w sprawie warunków i sposobu oceniania, klasyfikowania i promowania uczniów i słuchaczy oraz przeprowadzania sprawdzianów i egzaminów w szkołach publicznych.

VII. Literatura

Hales D. An Invitation to Health: Choosing to Change (International Edition). 2010. Brooks/Cole Pub&Co

Kelly L, Melograno V. Developing the Physical Education Curriculum an Achievement-Based Approach. 2004. Human kinetics

Ministerstwo Edukacji Narodowej. Departament Programów nauczania i Podręczników. Informacja o wynikach monitorowania wdrażania podstawy programowej wychowania przedszkolnego i kształcenia ogólnego w roku szkolnym 2009/2010

OŚRODEK
ROZWOJU
EDUKACJI

Aleje Ujazdowskie 28
00-478 Warszawa
tel. 22 345 37 00
fax 22 345 37 70

www.ore.edu.pl

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

